

Economia

Emergència econòmica

Desconcert entre les empreses que volen optar als fons europeus

Hi ha confusió sobre si dirigir-se a l'administració autonòmica o a la central

El president del Govern, Pedro Sánchez, en una visita al Barcelona Supercomputing Center, que presenta un dels projectes més sòlids

XAVIER CERVERA

EDUARDO MAGALLÓN
Barcelona

No ha arribat encara un sol euro d'Europa i ja hi ha –només a Catalunya– fins a tres formularis diferents per manifestar l'interès pels ajuts del fons de recuperació de fins a 140.000 milions d'euros. El desconcert entre les empreses és evident. “Nosaltres recomanem a les empreses que presentin la seva presol·licitud a totes les administracions”, diu Jacint Soler, responsables de relacions internacionals de la patronal Pimec. “Hi ha una certa confusió”.

El Ministeri d'Indústria disposa d'un document de 12 pàgines en què es detalla “l'estructura i contingut de la memòria que

s'ha de presentar a la Manifestació d'Interès” per al Programa d'impuls de projectes tractors de competitivitat i sostenibilitat industrial.

El de Transició Ecològica té un document de manifestació d'interès per al pla de recuperació, transformació i resiliència. I la Generalitat té un formulari de quatre pàgines per als projectes Next Generation EU.

“Hi ha una mica de desconcert perquè de moment se saben molt poques coses de com aniran els fons. Bàsicament, la Unió Europea pot transferir fins a 140.000 milions d'euros a Espanya”, diu Miquel Puig, responsable del consell assessor creat per la Generalitat per avaluar els projectes que puguin sortir des

“Truquem a totes les portes”

A Catalunya, des de la Generalitat s'han identificat 542 projectes que poden optar als ajuts europeus del pla de recuperació. El del Barcelona Supercomputing Center (BSC) és un dels més importants. “Aspirem a liderar el projecte de crear un xip europeu”, diu Pep Martorell, director del BSC. Com s'està movent el BSC per aconseguir els ajuts? “Hem trucat a totes les portes”, contesta Martorell. El físic que és al capda-

vant del supercomputador explica que estan parlant amb el Departament d'Empresa i també amb el d'Economia a Catalunya, i amb tres ministeris a Madrid: el d'Indústria, Comerç i Turisme, el de Ciència i Tecnologia i el d'Afers Econòmics i Transformació Digital. Ja tenen els interlocutors amb qui començar a construir un projecte que podria requerir uns 300 milions d'euros d'inversió. “Volem estar preparats”, diu.

de Catalunya. Des del mateix Govern, Lluís Juncà, director de Promoció econòmica, Competència i Regulació de la Generalitat, reconeix que qui decidirà és l'Executiu central.

“El que fem des del Govern és una llista dels projectes transformadors que poden sortir des de Catalunya. Agrupem els projectes que ens estan arribant i treballam perquè tinguin més valor i qualitat”, assenyala Juncà, que depèn del Departament d'Economia. Ara per ara, s'han identificat 542 projectes.

Altres comunitats autònomes aposten per presentar només tres o quatre grans projectes. De fet, al model de projectes tractors que dissenya el Ministeri d'Indústria s'estima que hi pu-

gui haver només quatre o cinc d'aquests projectes a l'any. Les condicions són que impliquin cinc empreses com a mínim, de les quals un 40% han de ser pimes. El volum de la inversió ha de ser a partir de 40 milions d'euros i el projecte ha d'afectar més d'una comunitat autònoma.

Fonts del Ministeri d'Indústria asseguren que encara és aviat per saber quants projectes tractors s'han presentat a Indústria, ja que la convocatòria de manifestació d'interès va engregar fa poc, el 10 de desembre.

Fonts de les patronals expliquen que les empreses mitjanes i petites no saben a qui adreçar-se: si a la Generalitat o al Govern central. Un projecte una mica més petit que el del Barcelona Supercomputing Center és el que impulsa el clúster de l'aire IAQ. El president, Pau Pallàs, explica que "nosaltres hem optat per gestionar el nostre projecte a través de Pimec i seran ells els que el portin al ministeri

MANIFESTACIÓ D'INTERÈS

Només a Catalunya hi ha tres formularis diferents per optar als ajuts europeus

JACINT SOLER, DE PIMEC

"Els recomanem que presentin la seva presol·licitud a totes les administracions"

PROJECTES

Es vagi a la finestreta que sigui, la decisió final la prendrà el Govern de Sánchez

corresponent".

Miquel Puig assenyala que els ajuts s'establiran a tres grans blocs. El primer és l'esmentat dels grans projectes tractors, que està dissenyant directament per Presidència del Govern. El segon gran bloc és per als projectes de menor envergadura i que "probablement es canalitzaran a través dels canals habituals dels ministeris", diu Puig. Seran els programes ja coneguts, com per exemple Enisa (del Ministeri d'Indústria) o IDAE (del Ministeri per a la Transició Ecològica), però òbviament amb molts més recursos.

Puig precisa que l'últim gran paquet serà el que arribarà a les comunitats autònomes. En aquest cas, s'espera que siguin per a projectes que poden estar relacionats amb àmbits com l'habitatge o l'educació.

Miquel Puig afegeix que el programa dels fons té l'origen òbviament en la pandèmia de la Covid-19, però també en el convenciment que Europa no es pot quedar enrere en innovació i indústria. "Cal transformar l'economia per a les noves generacions", sintetitza.

LA FINESTRA
INDISCRETA

Manel
Pérez

Mesures insignificants

Després de més de mes i mig de debats, topades i discussions, el Govern central preveu aprovar dimarts un paquet de mesures econòmiques. De dimensions mínimes

Tot indica que el pròxim Consell de Ministres, després de més de mes i mig d'interminables deliberacions i debats que s'hi han fet –i en les comissions delegades prèvies–, aprovarà un pla de mesures econòmiques d'urgència, però de mínima envergadura. Per a desesperació dels sectors que viuen pendents de la decisió.

La cautelosa dosificació amb què el Govern desplega les seves polítiques econòmiques d'auxili a les activitats més afectades per les restriccions, provoca certa perplexitat. No només pel temps dedicat a preparar-les, també per la seva llunyania respecte a les aspiracions dels destinataris. D'acord amb el que se sap, es pot deduir que no seran gaire ambicioses i fonamentalment busquen reduir al mínim la despesa pública directa. Sembla evident que **Nadia Calviño**, la vicepresidenta tercera i ministra d'Economia, i responsable de l'equip econòmic del Govern, té un control de les decisions que s'adopten i treballa amb un ull posat en el control de l'endeutament. El temor de la futura factura, més la convicció que l'economia no està patint tant com en la primera onada de la pandèmia, expliquen aquestes cauteles. I el gir del president del Govern, **Pedro Sánchez**, que sembla que ha optat per una política econòmica més conservadora i donar més cobertura a Calviño.

Però també és lògic preguntar-se per què, si les coses fossin com es veuen des del Ministeri d'Economia, el Banc Central Europeu (BCE) continua entossudit a apujar sempre la quantitat dels seus paquets de compra de deute i a ampliar-ne la durada temporal. És evident que si la institució que presideix **Christine Lagarde** persevera en aquesta actitud, ha de ser perquè fa un diagnòstic diferent més fosc i per tant, creu que cal més despesa pública. De fet, aquesta mateixa setmana, el Banc d'Espanya ha tornat a avisar sobre els claroscurs del moment. Sens dubte, no és una trampa destinada a entabanar els estats perquè s'endeutin, per poder passar-los comptes després. L'equip econòmic del Govern pot discrepar d'aquest punt de vista, però també ha de ser conscient dels riscos.

La decisió de **Mario Draghi**, el 2012, de canviar radicalment el rumb de la política del BCE per salvar l'euro, també va

Pedro Sánchez amb Nadia Calviño

CHEMA MOYA / EFE

La novetat és que el president Sánchez sembla que ha optat per donar més cobertura a Calviño

posar de manifest que aquests debats no són simples elucubracions teòriques, sinó que tenen grans implicacions materials. Ara, ningú no posa en dubte que aquest canvi no només va allargar la vida de l'euro, també va allunyar d'Europa el fantasma d'una terrible crisi social i política. El gir de Draghi, òbviament avalat pel discret beneplàcit des de l'ombra de la cancellera alemanya, **Angela Merkel**, sense la qual no ho hauria pogut fer, va donar peu a preguntar-se si el dany econòmic causat durant els anys previs, amb les mesures d'austeritat i retallades, es podria haver evitat. El panorama social, econòmic i polític a l'Europa actual seria molt diferent. Es va evitar un mal major, tot i que, lamentablement, una part no menyspreable ja estava feta. I per això el BCE ara ja no ha tornat a co-

metre l'error dels dos primers anys de la Gran Recessió.

Són comparables les dues situacions? La Gran recessió i la crisi de l'euro amb la paràlisi de la pandèmia. La resposta a aquesta pregunta continua sent objecte de debat. Els banquers centrals semblen haver pensat en les semblances i per això han posat l'èmfasi en la preservació del teixit econòmic. Millor, una empresa assistida que una tancada; preferible un lloc de treball subvencionat que un aturat.

Els defensors de la cautela governamental asseguren que les mesures adoptades fins ara han fet efecte. Les empreses tornen a la normalitat en la mesura que l'activitat es recupera. No hi ha acomiadaments i els llocs de treball congelats estan exclusivament vinculats als sectors que encara pateixen restriccions.

El Banc d'Espanya, amb **Pablo Hernández de Cos** al capdavant, per contra, continua emetent senyals d'alerta. Sobre la degradació de la situació d'alguns sectors socials, l'augment de la morositat i les dificultats dels joves. També divergeix del Govern en l'anà-

lisi sobre la realitat de l'economia en aquest quart trimestre. L'equip econòmic emfatitza la transcendència dels fons europeus, per ajudar a superar la sotragada. Però estan concebuts no per superar la crisi, sinó per modernitzar l'economia. Per això, arribaran tard. I per això, precisament, el Govern s'haurà d'avançar, buscant crèdits per disposar dels diners abans que les institucions europees els posin a disposició dels estats.

L'aposta del Govern és que la recuperació ja està en marxa i només en queden al marge unes àrees determinades, les vinculades al turisme, el lleure i la restauració. Amb la vacuna ja en camí, la normalitat no trigarà a arribar també a aquests sectors.

La visió alternativa, la que consideren més seriosament els bancs centrals, és que la paràlisi de bona part de l'any ja ha afectat el conjunt de l'economia i la factura encara està per conèixer. Per això insisteixen en la necessitat de més despesa pública. Per fer això possible, posen a disposició dels governs una autèntica barra lliure. Quan passi la crisi, les coses seran diferents i llavors els qui no hagin sabut evitar mals majors, estaran sols.